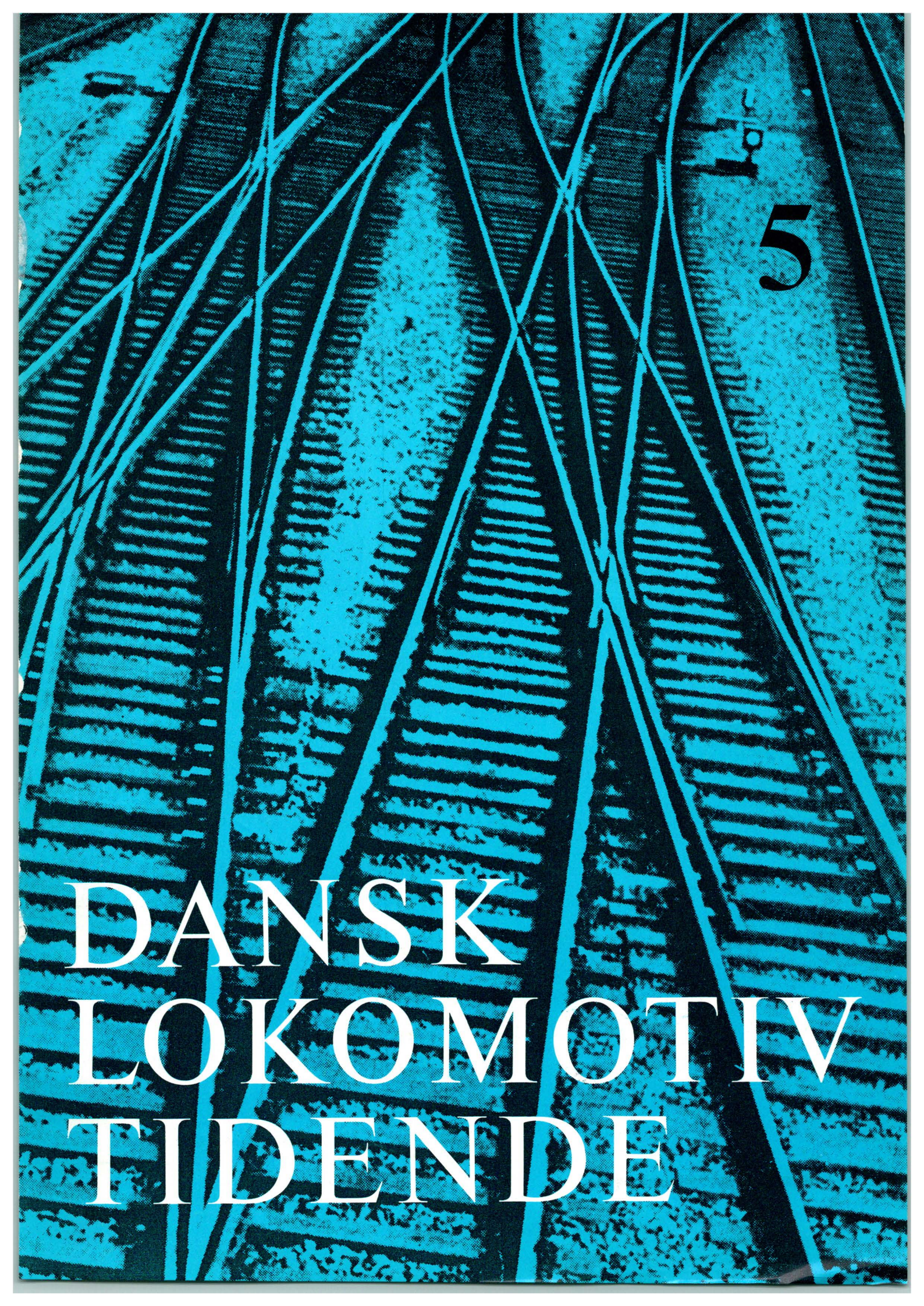
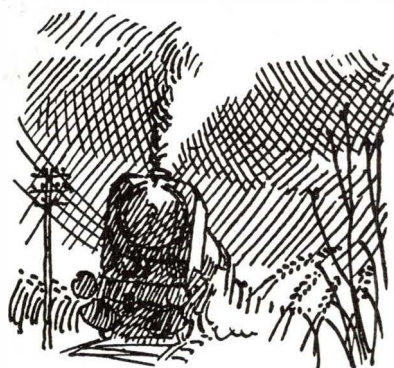




5

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE



DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. MAJ 1972 — 72. ÅRGANG

5

Indhold:

Formand i 25 år	2
Udenrigspolitisk Afrika-Safari	3
EF-debat før afstemningen den 2. okt.	5
Kildeskatten »Op og stå«	7
Ferieregler	9
Tjenestetidsnævn ved DSB	9
Nyt forslag til egnsudviklingslov	10
Nye vogntyper	13
Pension og samordningsfradrag	13
Tjeneste- og lejeboligudvalget	14
Jernbanemuseet	15
De røde strømper i USA	16
Fra medlemskredsen	17
Arbejde og fællesskab	17
Personalía	18
Arbejdernes Landsbank	18
Damernes Dag	20

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)

K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Formand i 25 år



Den 21. maj kan E. Greve Petersen fejre 25 års jubilæum som formand for Dansk Lokomotivmands Forening. Der er tradition for i foreningen, at formænd sidder længe, men ingen har gjort det i så lang tid som Greve Petersen.

Hans ledelse af foreningen er udtryk for dygtigt overblik og forhandlingsevne, og denne karakteristik vil næppe nogen på den anden side forhandlingsbordet underkende.

I sig selv er det en stor anerkendelse gennem så mange år at blive valgt til leder af en organisation. Som dygtig og velafbalanceret tillidsmand er en lang række andre tillidshverv blevet ham betroet. Det kræver den fulde arbejdsindsats; men Greve Petersen har gjort sit for at leve op til arbejdets krav og den indsats, man ventede af ham. Det ville blive en lang remse om alle de sider af organisationslivet, han er delagtig i, skulle anføres, det er også gjort før. Selv om fremtiden er svær at spå om, vil Greve Petersen sikkert komme til at stå for DLF's ledelse mange år endnu. Vi ønsker dig hjertelig til lykke med jubilæumsdagen, og føjer det ønske til, at du de kommende år må få held med at skabe yderligere fremgang for medlemmerne.

Der vil i dagens anledning blive holdt reception på foreningens kontor, Hellerupvej 44, den 24. maj 1972 fra kl. 10 til kl. 12.

Udenrigspolitisk Afrika-Safari

Hvad der sker i Afrika påvirker i høj grad vor egen situation og fremtid, skriver udenrigsministeren i denne beretning om sin rejse til Afrika.

Det var udenrigsministerens første egentlige præsentationsrejse i udlandet, og at det ikke var tilfældigt, at målet blev Afrika, fremgår af denne artikel.

Hvor tæt vi er rykket hinanden i international henseende, viser den omstændighed, at den nuværende regerings første embedshandling efter dens tiltræden i oktober i fjor var at modtage en delegation fra den afrikanske enhedsorganisation med Mauritaniens præsident og en række afrikanske udenrigsministre i spidsen. Vor tætte kontakt med den store verden viser sig også ved, at det føltes som en helt naturlig ting, at den første rejse, jeg som udenrigsminister begav mig ud på – bortset fra deltagelse i FN-samlingen i New York i efteråret – gik til tre lande i Afrika, nemlig Kenya, Tanzania og Zambia.

Afrika – en del af vor hverdag

Afrika er ikke længere noget fjernt og kuriøst, som vi kun har et overfladisk kendskab til fra geografibøgerne. Det afrikanske kontinent er rykket os tæt ind på livet, er blevet en del af vor dagligdag. Vi kan ikke undlade stadig væk at tage stilling til dets økonomiske og politiske problemer – og hvad der sker i Afrika, påvirker i allerhøjeste grad også vor egen situation og fremtid.

Rejsen til Afrika havde tre formål: Dels at få lejlighed til på stedet at få indtryk af det danske bistandssamarbejde, dels at høre afrikanske lederes syn på den aktuelle situation i det sydlige Afrika og endelig at få lejlighed til at mødes med repræsentanter for frihedsbevægelser.

Tilfredshed med vor bistand

Omkring halvdelen af den samlede danske u-landsbistand går via FN, dets særorganisationer og andre internationale kanaler. Den anden halvdel går direkte fra Danmark til indsats i andre lande, den såkaldte bilaterale hjælp. En væsentlig del af denne form for u-landssamarbejde finder netop sted med de tre lande, jeg besøgte. Der var lejlighed til at se danske og fællesnordiske projekter og til at besøge eksperter og frivillige. Det samlede indtryk var, at der gøres en god indsats, og vi fik mange udtryk for virkelig tilfredshed fra de pågældende landes side, og det var ikke blot almindelig høflig anerkendelse, der var tale om.

Stor virkning af få penge

Projekterne spændte meget vidt. Som eksempel på en stor omfattende plan kan nævnes de nordiske andelsprojekter, der bl. a. omfatter andelsskoler og omfattende konsulentbistand ude omkring. Som eksempel på små projekter med meget stor virkning kan nævnes de kvæg-bade, der foreløbig er indrettet 200 af rundt omkring i Kenya i løbet af de sidste par år, og hvor 200 nye er under forberedelse i de kommende år. De ligger spredt ud over land-distrikterne i Kenya, og de betyder en fantastisk effektiv indsats mod kvægsygdomme for et yderst beskedent økonomisk tilskud fra dansk



Udenrigsminister K. B. Andersen.

side. Vi overværede indvielsen af et par af disse kvægbade. Det var farverige folkefester, der sagde noget om den betydning, denne rent praktiske hjælp har for økonomien i det lille samfund.

Strålende indsats af de frivillige

Jeg havde lagt megen vægt på at få lejlighed til at møde eksperter og frivillige ikke alene ved selskabeligt samvær, men ude i marken. Det gjorde programmet noget mere anstrengende – men det var anstrengelserne værd. Der gøres simpelt hen en strålende indsats af de frivillige, ofte under yderst primitive forhold. Et sted så vi, hvad en ung landmand betød for at lære afrikanerne at drive nyligt overtagne farme, et andet sted hvordan et par maskinarbejdere hjalp med reparation af maskiner og samtidig lærte fra sig til deres indfødte arbejdskammerater. Et tredje sted hvordan en ung kvindelig konsulent tog sig af fritiden for en skole af invaliderede børn o.s.v.

Der var endvidere arrangeret møder med en del af de frivillige rundt

omkring i de tre lande, hvor der blev lejlighed til meget åbne og meget nyttige debatter, dels om deres praktiske problemer, dels om politiske spørgsmål.

Politiske samtaler på spændende tidspunkt

Under de politiske samtaler havde jeg bl. a. lejlighed til at mødes med præsident Nyerere i Tanzania, med præsident Kaunda i Zambia og med de tre landes udenrigsministre. Vi fik et stærkt indtryk af beslutsomheden med hensyn til at få afskaffet apartheid-systemet og få frigjort kolonierne. Samtalerne fandt sted på et meget spændende tidspunkt: I samme uge hvor FN's generalsekretær, Kurt Waldheim aflagde sit besøg i Sydafrika og det af Sydafrika ulovligt beherskede Namibia, og i de samme dage, hvor den engelske Pearce-kommission forlod Rhodesia for at rejse hjem til London og forberede sin rapport til den engelske regering om den rhodesiske befolknings holdning til aftalen mellem den engelske regering og det ulovlige Ian Smith-styre i Rhodesia.

Hjælp til alliancefrihed

Fra de afrikanske leders side blev der givet udtryk for megen anerkendelse af, at vi fra den danske regerings side tog kontakt med frihedsbevægelserne og også var villige til at yde støtte til løsning af humanitære og uddannelsesmæssige opgaver gennem disse frihedsbevægelser. Det blev stærkt betonet, hvor vigtigt det var, at ikke alene østlige lande, men også vestlige lande tog kontakt med de afrikanske frihedsbevægelser. Det ville lette muligheden for en alliancefri politik i det sydlige Afrika.

Misforståelser om NATO fjernet

Det var selvfølgelig uundgåeligt i denne sammenhæng at komme til at drøfte NATO. I disse drøftelser gav jeg klart udtryk for, hvorfor vi havde valgt NATO som vor sikkerhedspolitiske løsning og også for, at vi ikke i øjeblikket så noget alternativ til NATO-politikken, som vi derfor agtede at holde fast ved. En del misforståelser blev ryddet af vejen. Jeg måtte gøre opmærksom på, at begrebet NATO-våben« ikke findes, og at NATO er en forsvarsalliance for det atlantiske område, men ikke har med det afrikanske kontinent at gøre. Det var derimod ikke nødvendigt at understrege, at vort NATO-medlemskab ikke forhindrede os i at tage stærk afstand fra Portugals kolonipolitik. Det blev klart opfattet i alle tre lande – og også i Lissabon.

Afrikansk ønske om Danmark i EF

Under de politiske drøftelser blev også spørgsmålet om Danmarks forhold til det udvidede Fællesmarked bragt på bane. Jeg mødte her overraskende stærkt udtryk for håb om og ønske om, at Danmark blev medlem af EF. Som udenrigsminister Mudenda i Zambia udtrykte det: Det er helt nødvendigt for Zambia at få kontakt med det europæiske fællesskab, og det vil derfor være af stor værdi, at et land som Danmark med dets indstilling om et udadtil åbent europæisk fællesskab bliver medlem.

I Tanzania havde jeg forhandlinger med lederne af FRELIMO, frihedsbevægelsen i Mozambique, og i Zambia med lederen af MPLA, frihedsbevægelsen i Angola. Der var endvidere i Tanzania lejlighed til at mødes med den afrikanske enhedsorganisations frihedskomité.

Disse samtaler var helt naturlige på baggrund af vedtagelsen på den nye finanslov af en bevilling, der giver mulighed for at yde støtte direkte gennem frihedsbevægelserne.

Da denne sag har vakt nogen opsigt, er det nok rigtigt at slå et par kendsgerninger fast:

Støtten til frihedsbevægelserne

For det første har der igennem flere år på forskellig måde været ydet hjælp til frihedsbevægelserne og deres institutioner. F. eks. er der af de almindelige bistandsmidler ydet støtte til FRELIMO-uddannelsesinstitutionen, Mozambique-instituttet, der ledes af fru Mondlane, enke efter den for nogle år siden myrdede præsident for FRELIMO. Der er også ydet støtte til frihedsbevægelser gennem andre internationale organisationer. Det, der nu er sket, er dels, at beløbet er sat lidt i vejret, dels at der nu er mulighed for at yde støtte direkte gennem frihedsbevægelserne. Som hidtil vil der imidlertid også blive ydet støtte til de undertrykte folkegrupper gennem FN-organer og gennem andre internationale organisationer. Der er også mulighed for, at en del af hjælpen kan gå via den afrikanske enhedsorganisation.

Der ydes alene støtte til uddannelsesmæssige og humanitære formål, altså skoler, medicin og lignende. Vi fik et meget stærkt indtryk af, at en hjælp af denne art er stærkt værdsat af de pågældende frihedsbevægelser.

Hjælpen ydes ikke i kontante penge, men i materiel form. Der er altså ikke bund i den kritik, der går ud på, at vi jo ikke kan kontrollere, om pengene ikke bruges til våben.

Der ydes udelukkende støtte til frihedsbevægelser, der er anerkendt

EF-debat før afstemningen den 2. oktober

af den afrikanske enhedsorganisation.

Endelig er det vigtigt at understrege, at hjælpen udelukkende ydes til områder, hvor FN's sikkerhedsråd enten har opfordret til ydelse af hjælp eller har fastslået, at der foregår en undertrykkelse, som bør ophøre. Det gælder jo netop f. eks. de portugisiske områder i Afrika.

Det, det kort sagt drejer sig om, er, at vi fra dansk side som en naturlig følge af vort syn på apartheid og kolonipolitik vil yde bidrag til løsning af opgaver, der ellers ikke vil blive løst, bl. a. i de befriede områder.

Svælget mellem rige og fattige må mindskes

Der har nogle gange i denne artikel været nævnt ordet bistand. Jeg kan egentlig ikke lide ordet. Det smager lidt for meget af »den ædle giver«. Det er derfor værde i denne sammenhæng at pege på et par kendsgerninger.

For det første, at en helt afgørende forudsætning for en fredelig international udvikling er, at der gøres alvorlige forsøg på at mindske svælget mellem rige og fattige lande. En fredelig verden kræver samvirke af frie, selvstændige folk, der ikke i økonomisk og anden henseende lever i helt forskellige verdener. Til dette forsøg på at udfylde »gabet« er den danske udviklingshjælp – trods den stadige stigning – kun en beskeden indsats.

For det andet må vi ikke undervurdere den værdi, det har for Danmark som et lille land i et hjørne af Europa gennem kontakten med bl. a. det afrikanske kontinent at få udvidet vor horisont, så vi bliver bedre sikkerhed til at leve i en global verden.

K. B. Andersen.

Den 2. oktober 1972 skal den danske vælgerbefolkning afgøre, om vi skal være medlemmer eller ej. Forinden da skal en række brikker yderligere være lagt på plads. Betingelser, der vil påvirke befolkningens interesse for EF-problemet og kendskab til problemets indhold.

Sigtet med forhandlingerne mellem England, Danmark, Norge og EF har gennem årene hele tiden været at skabe en samlet løsning, hvor det mere snævre 6-lands-fællesmarked, bestående af Frankrig, Italien, Vesttyskland, Holland, Belgien og Luxembourg, udvides til tilfælde at omfatte Europas fjerde »stormagt« foruden Italien, Vesttyskland og Frankrig, nemlig England! Men også et Fællesmarked, hvor de tre små EF-lande, Holland, Belgien og Luxembourg, skal have selskab af Danmark og Norge. Men der er ikke blot tale om denne udvidelse af Fællesmarkedets medlemskreds!

EFTA, den »lille« frihandels-sammenslutning af Danmark, Norge og Sverige, England, Portugal, Svejts, Østrig og som associerede Finland og Island, går i stykker og ophører, når England den 1. januar 1973 bliver medlem af Fællesmarkedet, som det er besluttet af underhuset.

EF har som forudsætning for forhandlingerne om Fællesmarkedets udvidelse erklæret, at de EFTA-lande der af den ene eller anden grund ikke søger fuldt medlemskab (og de er alle på en eller anden måde udenrigspolitisk i en særlig situation), skal have frihandel med alle EF-landene i samme omfang, som de nu gennem en årrække har haft det i EFTA. Det vil først og fremmest sige industriel frihandel.

Det betyder, at der skal forhandles om fri adgang for industrivarer mellem Sverige, Svejts, Østrig, Fin-

land o.s.v. og EF-landene. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet.

En vellykket forhandlingsrunde, der fuldføres efter planerne, vil betyde, at et udvidet EF består af 10 lande, hvoraf i øvrigt 9 er medlem af NATO, medens Irland er udenfor, og med de neutrale europæiske lande som tæt tilknyttede handelspartnere.

Tre af ansøgerlandene, Norge, Danmark og Irland, hvis regeringer alle har tiltrådt traktaterne om medlemskab, skal have folkeafstemninger for at træde ind i samarbejdet.

Norges regering har lovet befolkningen en vejledende folkeafstemning. Den holdes den 24.-25. september 1972. Stortinget ventes at ville følge folkeafstemningens udfald, således at der i tilfælde af en vedtagelse i den norske befolkning kan skabes det fornødne trefjerdedels flertal i Stortinget for medlemskab.

I Danmark kræves femsjettedels flertal i Folketinget for at indmelde Danmark i EF. Forinden det blev afprøvet, om et sådant flertal var til stede, besluttedes imidlertid i foråret 1971, at der skal afholdes bindende folkeafstemning om medlemskabet. Det skete efter Socialdemokratiets ønske, og beslutningen blev tiltrådt af VKR-partierne.

Irland skal ved en folkeafstemning gennemføre en grundlovsændring for at kunne indmelde sig i EF.

Allerede på Socialdemokratiets årsmøde 29. august 1971, stod det klart, at man fra mange sider i partiet lagde stor vægt på, hvilke ordninger de nordiske lande får med EF, herunder om Norge opnår fuldt medlemskab. Årsmødet vedtog, at det er en forudsætning for dansk medlemskab, at Norge og Sverige

Institutionernes sammensætning i et udvidet EF

Medlemsland:	Kommis- sionen	Ministerrådet	Det økonom. og sociale udvalg		Parlamentet	Befolkn. tal (1980) i millioner
	Antal medl.	Antal medl.	Stemme- vægt	Antal medl.	Antal medlemmer	
LUXEMBOURG			* *			0,3
BELGIEN			** ***			9,7
HOLLAND			** ***			12,9
FRANKRIG			** *** ***			50,3
ITALIEN			** *** ***			54,1
TYSKLAND			** *** ***			60,8
ENGLAND			** *** ***			55,6
DÅNMARK			* * *			4,8
NORGE			* * *			3,8
IRLAND			* * *			2,9
Ialt:	14	10	61	153	208	255,2

får tilfredsstillende løsninger. Denne forudsætning er opfyldt for Norges vedkommende, idet den norske regering og Stortingets flertal har sagt god for aftalerne. Tilbage står at høre folkets røst.

Men Sveriges aftaler med Fællesskaberne skal først forhandles færdig. Kulminationen på disse forhandlinger kommer næppe før til sommer. Først når indholdet af den svenske ordning er kendt, kan man for alvor overskue den placering, de nordiske lande får i Europa.

Regeringen har i overensstemmelse med vedtagelsen på Socialdemokratiets årsmøde i august 1971 besluttet, at folkeafstemningen om dansk medlemskab af EF skal afholdes den 2. oktober 1972, d.v.s. en uge efter den norske.

Befolkningen vil da kende resultatet af den norske befolknings beslutning. Der ligger dog ikke i den danske fastlæggelse af dato, at dansk medlemskab alene skal af-

hænge af Norges befolknings beslutning. Ifølge opinionsundersøgelser, foretaget i februar 1972, var der flertal i befolkningen for medlemskab uanset Norges beslutning, men der foreligger mange tilkendegivelser for, at brede dele af befolkningen meget gerne vil have sikkerhed for, at den norske befolkning følger regeringen Bratteli's ønske om medlemskab. Eller i det mindste, at man ikke ønsker at tage endelig stilling, før man har overvejet udgangen på den norske beslutningsproces.

Debatten om EF har stået på i årevis i Norge, og meningerne er stærkt delte. For en del er problemerne de samme som i den danske debat, men for en anden del skal man være nordmand eller have et godt kendskab til norske forhold for at forstå baggrunden for debatten. Bl. a. er det karakteristisk, at eet norsk borgerligt parti, bøndernes »Centerpartiet« med tidligere statsminister Per Borten i spidsen, går imod EF, medens et andet norsk borgerligt parti, det radikale parti »Venstre«, på et ekstra årsmøde om EF har vendt sig mod medlemskab, selv om partiets leder, Helge Seip, er for. Modstanderne fik 128 stemmer, tilhængerne 95. Årsmødet ønskede en frihandelsordning.

Debatten er meget forbitret mellem tilhængere og modstandere, og det kan f. eks. forekomme danskere uforståeligt, at en politiker som Trygve Bratteli forventes fældet ud af norsk politik, hvis afstemningen går ham imod. Ikke på en opsplitning »venstre-højre«, men på den voldsomt forbitrede kløft mellem tilhængere og modstandere.

Uanset, at der også i Danmark er delte meninger, foregår debatten herhjemme i langt større fordragselighed.

Hvilken alternativ kurs, Norge vil vælge, hvis forslaget falder, ligger meget uklart. Eksempelvis har Norge også altid holdt sig reserveret over for tætte bånd med Sverige, ligesom modstanden mod at blive udsat for sovjetisk pression er langt større end i Danmark, hvor næppe nogen forestiller sig en sådan situation.

Inden Danmark går til folkeafstemning, vil de norske debat være kommet os ind på livet. På samme måde vil opfattelsen af den fremtidige svenske placering i Europa blive langt mere klar, når en svensk frihandelsaftale er halet i land.

Målsætningerne for det udvidede europæiske samarbejde vil komme til at ligge langt klarere end i dag, når de arbejds møder, der skal holdes mellem de 6 medlemslande og de 4 ansøgerlande forud for et europæisk topmøde til oktober, har fremlagt deres resultater og vurderinger.

I Folketinget vil »forudsætningslovgivningen« vedrørende udlændinges adgang til at købe dansk jord være gennemført. Desuden vil Folketinget have foretaget den endelige afstemning om EF.

Af særlig interesse for fagbevægelsen er beslutningsprocessen i de store forbund. Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund, hvis formand, Hans Rasmussen, støtter de socialdemokratiske EF-modstandere, skal træffe beslutning på et formands- og kasserermøde. Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund skal tage stilling på en kongres. Endelig skal LO også have ekstraordinær kongres om EF. Socialdemokratiet skal også holde ekstraordinær kongres, hvilket sker sidst i september.

Jørgen Büllmann,
økonomisk medarbejder
ved AKTUEL

Kildeskatten »Op og stå«

Af finansminister Henry Grünbaum

Skatteligningen og kontrollen skærpes. Øget skat på kapitalgevinster. Der sættes ind mod de legale skatteunddragelser.

Restskatte-problemet skal løses ved at føre samtidighedsprincippet så langt igennem, at efterbetalingerne ikke bliver noget mærkbart problem hverken for skattemyndighederne eller for skatteyderen. Dette vil ske fra 1973. Desuden skal vi ved at forlænge proportionalstrækket nærme os den definitive kildeskat. Vi skal over overveje anvendelsen af brutto-trækprocenter, som i mange tilfælde vil kunne halvere de nuværende trækprocenter, og som vil gøre ekstra-indkomster mere tillokkende. Ligningen skal effektiviseres, og Glistrup-fiduserne bekæmpes. Kapitalgevinsterne skal gøres til genstand for en skærpet beskatning.

Skattereformen skal føres videre. I 1967 gennemførte vi en meget væsentlig del af reformen med vedtagelsen af kildeskatten. Vi tog samtidig fat på det vigtige spørgsmål om en mere effektiv ligning og skattekontrol. Vi fik i 1967 den nye kontrollov, som bl. a. gav hjemmel til de såkaldte krydsrevisioner.

Men kildeskatten blev ikke gennemført, som vi havde ønsket. For det første blev den sat i værk med en alt for kraftig stigning i selve beskatningen, en stigning på ikke mindre end 35 % på et enkelt år. Det var misbrug af kildeskatten, og samtidig sørgede VKR-regeringen for, at selvstændige erhvervsdrivende fik en urimelig begunstiggelse i forhold til lønmodtagerne.

Ninn-Hansens »fidus«

Vi har senere oplevet, at Ninn-Hansen som finansminister – helt imod kildeskattens idé om samtidighedsbeskatning, og imod vor protest – gennemtvang en fastsættelse af trækprocenterne for 1972 på grundlag af de to år gamle indkomster fra 1970. Han mente åbenbart, han havde fundet den helt rigtige »fidus« op til valget. Igen var det i hovedsagen de selvstændige, der blev begunstiget, men mange A-skatteydere fik derved for lave trækprocenter, som senere vil medføre store restskatter.

Det er der mange, der har reageret imod. De hoppede ikke på Ninn-Hansens fidus. De har nu selv fået deres trækprocenter reguleret opad. Og det må vi vel tage som udtryk for den glædelige indstilling, at man virkelig ønsker et skattesystem, hvor man så vidt muligt er færdig med skatten, når man tjener indkomsten, altså netop det, der er grundtanken i kildeskattesystemet.

Også på andre punkter blev der under VKR-regeringen foretaget uheldige indgreb i vor kildeskattelov af 1967, bl. a. så det gik ud over enker og enkemænd. Det fik vi rettet allerede før jul. Men der er også begået andre fejl. Dem er vi gået i krig med.

Nu gælder det om at få rettet kildeskatten op, få den »op og stå«, og det er der efter min mening gode betingelser for.

Kildeskattesystemet er kommet for at blive, og næppe mange ønsker at vende tilbage til det gamle skattesystem. Men vi skal lære af de fejl, der er gjort i indkøringsperioden. De skal rettes, og på visse punkter må selve systemet ændres.

Restskatter over 12 måneder

En af de erfaringer, vi har gjort,

7
må føre til, at der sættes ind over for *restskatteproblemet*. Det kan gøres på to måder.

For det første må vi helt klart gennemføre *samtidighedsprincippet*, som Ninn-Hansen tilsidesatte. Vi har allerede fremsat forslag i Folketinget således, at vi kan regne med, at restskatterne fremover, d.v.s. fra skatteåret 1973, vil blive meget stærkt *formindsket*.

Dernæst vil vi komme med forslag om en *udjævning* af restskatterne. Betaling af restskat på kun 3 måneder kan være for stor en byrde for mange, selv om restskatterne formindskes. Betalingen bør udstrækkes over et helt år, og helst på den måde, at beløbet for alle A-skatteydere indregnes i det følgende års trækprocent.

Herved opnås en automatisk udligning, så vi får den rigtige kildeskat – uden særlig skattebillet ved siden af kildeskattetrækket.

Af meget stor betydning ville det være, hvis man kunne forlænge det første lange stræk på skatteskalaen, det såkaldte *proportionalstræk*, hvor procenten hele tiden er den samme, uanset indkomstens højde. Jo længere dette stræk kan gøres, jo nærmere kommer vi til en definitiv kildeskat. Hvis fradragene er rigtigt opgjort, vil man her automatisk ramme det rigtige skattebeløb, så der ikke bliver nogen restskat.

Vi skal også fortsætte bestræbelserne på at gøre den udearbejdende hustrus indkomst endnu mere *selvstændig*. Også herom har vi fremsat forslag.

Det danske system verdens enkleste

Vort progressive skattesystem, der bygger på princippet om *skat efter evne*, gør det vanskeligt at arbejde med en såkaldt definitiv kildeskat. Det er ikke svært at lave et mere enkelt system. Men skulle der an-

vendes samme skatteprocent for alle uden hensyn til indtægtens størrelse – f. eks. 40 % eller 50 % – ville det være et klart brud med skatteevneprincippet. Systemet ville være enkelt, men de små indkomster ville komme til at betale alt for meget, og de store indkomster ville slippe alt for billigt. Så kunne man ganske vist kombinere dette system med særlige *tilskud* til de lavere indtægter og ekstra skattebillerter til de højere lønnede. Men det ville systemet bestemt ikke blive mere enkelt af.

Det kildeskattesystem, vi har i Danmark, med det faste fradrag på skattekortet plus en trækprocent, er formentlig det i øjeblikket mest enkle system, man har i noget land overhovedet. Vi har næppe meget at lære af udlandet på dette område.

Brutto-træk halverer træk-procent

Måske kunne man opnå en yderligere forenkling ved at gå over til det såkaldte bruttotrækssystem, hvor skattetrækket foretages i den *samlede* indtjening, uden at der i denne først er foretaget fradrag efter skattekortet. Det sker ved, at man sletter fradraget på kortet, og til gengæld *nedsætter procenten*, så skatten, der skal trækkes, bliver uændret, men med den fordel, at systemet bliver lettere for arbejdsgiveren og mere overskueligt for den enkelte skatteyder, som samtidig vil opnå et lavere øjeblikkeligt skatte-træk for *ekstra-indkomster*, f. eks. ved overarbejde.

En trækprocent på f. eks. 45 vil i mange tilfælde kunne nedsættes til omkring 20–25 ved et sådant system.

Til gengæld kan der, hvis årsindtægten kommer til at afvige meget fra det, der for den enkelte var forudsat ved årets begyndelse, kun-

ne fremkomme større restskatter eller større overskydende skat.

Derfor må denne tanke overvejes nøje, inden man går over til et sådant system.

Skærpelse af ligningen

Skatteligningen og skattekontrollen må nu effektiviseres. Vi må have hånd i hanke med de numre, der laves med de såkaldte tomme aktieselskaber og ved manipulationer med overførsel af indkomster og udgifter fra det ene selskab til det andet.

Der må sættes stærkt ind med krydsrevisionerne, og samarbejdet mellem momsmyndighederne og skattemyndighederne må udbygges.

Et sådant samarbejde er allerede i gang på lokal basis. Det må udvides. Fra momssystemet har vi nu tallene for de enkelte virksomheders samlede årsomsætning, og fra kildeskattesystemet kan vi hente oplysning om en virksomheds samlede årlige lønudbetaling. Med disse to tal vil skattemyndighederne være nået et langt skridt i retning af en bedre kontrol med virksomhedernes indkomster.

Det bør også være sådan, at de skattelignende myndigheder kan få adgang til en virksomheds *momsregnskab*, så man her kan hente nødvendige oplysninger om virksomheden, også oplysninger om køb og salg fra og til *andre* virksomheder som led i krydsrevisionerne.

Sammen med et intensiveret samarbejde mellem den kommunale og den statslige skatteligning vil vi da have gode muligheder for i de kommende år at få gennemført den skærpelse af ligningen og kontrollen, som lønmodtagergrupperne må have krav på.

Med den højde, skatterne efterhånden har nået i alle moderne

samfund, kan vi simpelt hen ikke fortsat acceptere den eksisterende ulighed i skatteligningen.

Glistrup-fiduserne skal bekæmpes

Det er også vigtigt at komme de legale skatteunddragelser til livs, de såkaldte Glistrup-fiduser.

Bl. a. derfor har vi i Folketinget fremsat forslag om en betydelig skærpelse af skatten på *kapitalgevinster*.

Det, der foregår, er jo i vidt omfang, at man omformer en indkomst til et kapitalanlæg og derefter sælger ved passende lejlighed. Fidusen er, at man på forskellig måde – via afskrivning og andet – kan opnå en skattefordel på f. eks. 60 %, medens man ved beskattningen ved det senere salg af kapitalanlægget kun bliver beskattet med såkaldt »særlig indkomstskat«, der er på 40 %.

Derfor har vi fremsat forslag om at forhøje denne procent til 50 og samtidig udvide beskattingsgrundlaget for fast ejendom, jord og bygninger. Formålet hermed er samtidig at inddrage til samfundet en større del af de *arbejdsfri indtægter*, der opstår ved prisstigningerne bl. a. på jorden.

For ikke at ramme efterlønsordninger, gratialer o.lign., der også beskattes som »særlig indkomst«, har vi forhøjet det skattefrie bundbeløb fra 3.000 kr. til 6.000 kr. således, at der herved opnås dels en skattefritagelse indtil dette beløb, og dels en skattelettelse for beløb op til omkring 18.000 kr.

Vi har også fremsat forslag om en meget væsentlig skærpelse af *arveafgifterne*. Det gælder særligt for de store arvelodder på ½ mill. kr. og derover. Skærpelsen sættes i særdeleshed ind, hvor det drejer sig om arv til fjernere slægtninge. Også her er formålet at inddrage en del af de arbejdsfri indtægter.

Ferieregler

I tilslutning til det i DLT for marts 1972 anførte om nye ferieregler henledes opmærksomheden på, at reglerne i cirkulærets § 6, stk. 1, om særlig feriegodtgørelse og i § 7 om særligt ferietillæg er ophævet ved aftale af 13. marts 1972 om justering af tjenestemandslønninger m. v., og at der ved lønjusteringsaftalens § 5 er indført bestemmelse om ydelse af en særlig feriegodtgørelse på 1½ pct., som fra og med optjeningsåret 1971 beregnes af samtlige oppebårne indkomstskattepligtige beløb for tjenstligt arbejde, men med fradrag af eventuelt sygdomsrisikobidrag.

De væsentligste realitetsændringer i forhold til tidligere gældende ordning er følgende:

De hidtil gældende regler om feriens længde er afløst af bestemmelsen i cirkulærets § 1, stk. 1, hvorefter feriens længde, uanset den pågældende stillings lønmæssige placering og tjenstemandsens levealder, fastsættes til 2 arbejdsdage for hver måneds tjeneste i løbet af det forudgående optjeningsår. Ifølge § 14, stk. 1, sker optjening af feriedage for tiden forud for 1. juli 1971 dog efter de hidtil gældende regler. Heraf følger, at tjenestemænd, hvis fuldt optjente ferie efter de hidtil gældende ville udgøre 18 arbejdsdage (3 ferieuger), i ferieåret 1972/73 er berettigede til med fuldt optjent ferieret at holde ferie i 21 arbejdsdage. I denne forbindelse henledes opmærksomheden på bestemmelsen i cirkulærets § 2, stk. 4, hvorefter der, når tjenesten er tilrettelagt med 5 arbejdsdage om ugen, indgår 1 arbejdsfri dag som afviklet ferie for hver 5 dage, den pågældende holder ferie.

Ifølge cirkulærets § 9, stk. 1, ydes feriegodtgørelse til en tjenestemand, der fratræder sin stilling uden egenpension efter reglerne i tjenestemandspensionslovens kapitel 2, med 9½ pct. af lønnen for det tidsrum, den tilgodehavende ferie vedrører. For tjeneste, der ligger forud for den 1. juli 1971, beregnes feriegodtgørelse dog som hidtil med 7¼ pct., jfr. cirkulærets § 14, stk. 1.

Det bemærkes, at der efter cirkulæret intet er til hinder for at udbetale feriegodtgørelse efter reglerne i § 9 til boet efter en tjenestemand, der afgår ved døden uden at have holdt den inden dødsfaldet indtjente ferie.

Med hensyn til behandling af sager om suspension af ferie på grund af sygdom, jfr. cirkulærets § 4, bedes forholdt efter de hidtil gældende retningslinier, hvorefter sager af denne art forelægges for nævnet for helbredsbedømmelser i tjenestemandssager. Inden for styrelser, i hvilke der er ansat egentlige etatslæger, træffes afgørelsen dog, medmindre sagen måtte frembyde særlig tvivl, af den pågældende styrelse efter indhentet udtalelse fra vedkommende etatslæge.

Det tilføjes, at reglerne i feriecirkulæret finder tilsvarende anvendelse for personale i statstjenesten, der er ansat på tjenestemandslignende vilkår.

Tjenestetidsnævn ved DSB

Som medlemmer af og suppleanter til det i ordreserie A, side 86 c-d, omhandlede tjenestetidsnævn ved DSB i perioden 1. januar 1972-31. december 1974 er udnævnt følgende:

Formand:

afdelingschef E. Rolsted Jensen
suppleant: kontorchef G. Kragballe, personalekontoret.

Medlemmer:

kontorchef H. Brogaard, trafikkontoret
suppleant: trafikinspektør F. C. K. Fregil, trafikkontoret
kontorchef fru G. F. Hasner, 1. banekontor
suppleant: trafikkontrollør F. H. Mikkelsen, 1. banekontor
overmaskiningeniør A. E. C. Vogel, Loko- og S-togsdriftstjenesten, Århus

suppleant: afdelingsingeniør V.

Bondo, Loko- og S-togsdriftstjenesten, Århus

forretningsfører B. T. L. Aanæs, Dansk Jernbane Forbund
suppleant: sekretær S. B. Smith, Dansk Jernbane Forbund
rangerformand J. Thisgaard Thomsen, København H

suppleant: togbetjent O. H. Nielsen, Århus

lokomotivfører E. Greve Petersen, Dansk Lokomotivmands Forening

lokomotivfører K. B. K. Knudsen, Dansk Lokomotivmands Forening

trafikkontrollør O. H. Jensen, Jernbaneforeningen

suppleant: overtrafikassistent K. K. Jensen, Københavns Hovedbanegård.

Nævnets sekretær:

kontorchef G. Kragballe, personalekontoret.

Nyt forslag til egnsudviklingslov

Egnsudvikling

Efter reglerne i gældende egnsudviklingslov kan der ydes bistand til fremme af industriel og anden erhvervmæssig udvikling i egne af landet, hvor dette måtte antages at være af væsentlig betydning for befolkningens adgang til at opnå andel i samfundets almindelige økonomiske og sociale samt kulturelle fremgang.

Ved ydelsen af bistand skal der søges opnået en lokalisering, der er hensigtsmæssig for erhvervslivet og tilpasset andre udviklingsfremmede foranstaltninger, som det offentlige har eller påtænker iværksat.

Siden den første egnsudviklingslov gennemførtes i 1958 er der i alt givet tilsagn om finansieringsbistand i godt 500 tilfælde. Denne bistand fordeler sig med ca. 480 millioner kr. til garantier for lån, ca. 144 millioner kr. til industrihuslån og ca. 50 mill. kr. til tilskud. Det er *handelsministerens* opfattelse, at de mange virksomheder, der i årenes løb har fået støtte, stort set klarer sig godt, og flere af dem har endda udviklet sig særdeles godt. Ved administrationen af egnsudviklingslovens midler har der stedse været lagt vægt på kun at finansiere virksomheder, som i henseende til økonomisk struktur, produktionsområde og produktionsteknik m. v. fremtræder som fornuftige foretagender, som er i stand til at forrente og afskrive de i virksomheden foretagne investeringer.

Nyt fremstød under ændrede vilkår

Siden folketinget gennemførte den første lov om egnsudvikling i 1958, er der ved forskellige senere ændringer sket en trinvis udbygning af lovens økonomiske bistandsformer. Denne udbygning fandt sted

ved lovændringerne i 1962 og 1967 samt i 1969. – Og nu foreligger altså handelsminister *Erling Jensens* nye forslag, der ventes gennemført meget snart, og som på væsentlige punkter indeholder nye synspunkter og retningslinier.

Hidtil har hovedvægten i egnsudviklingsloven – således som det fremgik af 1958-loven – været lagt på ydelsen af økonomisk bistand til anlægsfinansiering.

Bistanden havde tre former:

A) Garantier for lån til anlægsfinansiering inden for en årlig tilsagnsramme på 100 mill. kr.

B) Lån til kommuner til opførelse af erhvervsbygninger til salg eller udleje inden for en årlig tilsagnsramme på 25 mill. kr. (senere forhøjet til 40 mill. kr.).

C) Ydelse af kapitaltilskud til nedbringelse af anlægsudgifter. Den årlige bevilling er i lovens § 11 fastsat til 22 mill. kr.

– I de bemærkninger, der ledsager det nye lovforslag gøres der opmærksom på, at erhvervslivets interesser i henhold til den tidligere lov klart har samlet sig om de støtteformer, der var mest gunstige i forhold til lånevilkårene på det almindelige kapitalmarked.

Derfor har interessen for de såkaldte *industrihuslån* været markant og stedse stigende. Lånene til disse industrihuse forrentes med kun 7 % p. a. Finansieringen af bygninger og jord dækker investeringen 100 %. Men ikke alene selve finansieringen har vist sig attraktiv, også tilskudsordningen (i henhold til § 11) har været stærkt benyttet. Tilskudsordningen gælder for investeringer, der foretages i de særlig vanskeligt stillede egne af landet, og den anvendes til dækning af indtil 25 % af anlægsudgifterne til industrihuse.

Garantiordningen ophører

Derimod har det vist sig, at lovens *garantiordning*, som jo var hovedindholdet i 1958-loven, har vist en svag udnyttelsesgrad. Set over perioden siden 1958 har den gennemsnitlige udnyttelse af tilsagnsrammen kun udgjort ca. 30 %.

– Det er på denne baggrund, at regeringen skønner, at garantiordningen er mindre egnet til at tilskynde til overvejelser om iværksættelse af ny aktivitet i, – eller udflytning til egnsudviklingsområder.

Handelsministeren har derfor i sit nye forslag med henblik på at stimulere aktiviteten i disse udviklingsområder foreslået, at man *i stedet for* ydelsen af garanti skaber lovhjemmel for ydelse af *statslån til nedsat rente*.

Handelsministeren kommenterede i folketinget årsagen til, at den hidtidige garantiordning har slået fejl. Han sagde bl.a.: »Selv om denne ordning er blevet forbedret ved, at der i 1969-loven blev skabt lovhjemmel til sammen med garantien at yde investerings*tilskud*, må man nok erkende, at denne bistandsform kun har begrænset interesse for erhvervslivet. Svagheden er, at det på trods af, at staten gennem garantien påtager sig risikoen for lånet, ikke har været muligt at opnå lån til en rente under markedsrenten, hvad netop risikofritagelsen for långiver (bankerne) burde have bevirket. Hertil kommer, at disse lån i langt de fleste tilfælde kun har kunnet opnås med betydelige kurstab. Der er,« sagde Erling Jensen, »således flere grunde, der taler for at forlade garantierne til fordel for direkte statslån.« Man opnår yderligere her ved administrativ besparelse og en hurtigede og enklere dokumentekspedition.

Nye former for støtte i det nye forslag

Men udover denne nye effektive finansieringsbistand stilles der forslag om hjemmel til *særlig mobilitetsfremmende ydelser*. Det drejer sig om mulighed for tilskud (fuldt tilskud) til dækning af en virksomheds flytteomkostninger samt lån og tilskud til henholdsvis erhvervelse/leje af boliger og dækning af flytteudgifter for medarbejdere, hvis indsigt og faglige kvalifikationer er af betydning for virksomhedens trivsel.

Erling Jensen om flyttetilskud

Handelsministeren knyttede nogle bemærkninger til bestemmelserne om flyttetilskud. Det forekommer mig helt naturligt, sagde Erling Jensen, når man i øvrigt yder støtte til nyanskaffelser, også at dække en virksomheds flytteudgifter af materiel. Forslaget om ydelse af tilskud til flytning (flytteudgifter) og lån til boliganskaffelse bygger på den iagttagelse, som flere virksomheder har gjort om den særdeles store betydning det har, at medarbejdere, som er kendt med virksomhedens administration, salgsapparat og produktion, kan følge med virksomheden, når den flytter ud, og navnlig når den placerer sig i et område, hvor det kan være svært at rekruttere medarbejdere, som er i besiddelse af specielle kvalifikationer. I mange tilfælde har virksomhederne selv måttet finansiere disse udgifter, hvilket har været ensbetydende med, at deres likviditet i begyndelsesperioden har været udsat for en svækkelse; og i de tilfælde, hvor virksomheden ikke har været i stand til at afholde disse udgifter, har den haft indkøringsvanskeligheder.

Også støtte til grundlæggende investering
En nydannelse i loven er en hjemmel til at yde tilskud – eller lån –

til finansiering af *grundlæggende investeringer*. Der stilles forslag om, at der inden for en begrænset beløbsramme skal kunne ydes tilskud eller lån af statskassen til dækning af udgifter ved gennemførelse af *grundlæggende investeringer*. Hjemmelen dækker dog kun sådanne specielle tilfælde, hvor investeringen står i forbindelse med en helt konkret erhvervsmæssig betydning for et områdes erhvervsudvikling.

Bistandens økonomiske omfang

Der er i bemærkningerne til lovforslaget også berørt det meget centrale spørgsmål om de bevillingsmæssige konsekvenser – eller sagt med andre ord: Hvad det vil koste at realisere det nye forslag. Vi skal nedenunder omtale dette nærmere:

Omfanget af støtte til anlægsfinansiering

For anlægsfinansieringens vedkommende er det tanken at stille forslag om en årlig tilsagnsramme på 100 mill. kr. svarende til den gældende ramme for garantier. Under denne beløbsramme tænkes samtidig afholdt lån til boliganskaffelse for visse medarbejdere.

Lån til industrihuse

Med hensyn til lån til industrihuse (til salg eller leje) tænkes der at blive brug for en årlig tilsagnsramme på 25 mill. kr. For finansåret 1971/72 er tilsagnsrammen dog forhøjet til 40 mill. kr. under hensyn til den aktuelle efterspørgsel efter disse lån.

Tilskud til forskellige aktiviteter

Lovforslaget omfatter også *tilskud* til en række aktiviteter. Hidtil har tilskud til anlægsinvesteringer kunnet ydes til industri- og servicevirksomheder inden for en årlig beløbsramme på 22 mill. kr.

Som allerede berørt er disse tilskud forbeholdt særlig vanskeligt stillede egne af landet. Under hensyn til stigningen i prisniveauet er det tanken at forhøje tilsagnsrammen til 30 mill. kr. årlig, idet dog samtidig dækning af virksomhedernes flytteomkostninger (af materiel) tænkes afholdt inden for samme beløbsramme.

Yderligere tilskudsformer

Til virksomheder, der som følge af placering i et egnsudviklingsområde har haft væsentligt forringede driftsresultater, er der budgetteret med en udgift for finansåret 1972/73 på 3 mill. kr. Heri er imidlertid også indbefattet tilskud til undersøgelser og projektering m. v.

Endvidere åbnes der med det nye forslag adgang til at yde tilskud til visse såkaldte *grundlæggende investeringer* inden for en årlig ramme af 5 mill. kr. Det må dog bemærkes, at der på dette område også kan ydes bistand i form af lån.

Garantiordningen forsvinder

Bortset fra overgangsbestemmelser vil den i den gældende lov fastsatte garantiordning bortfalde, hvorimod de eksisterende muligheder for i særlige tilfælde at yde statsgaranti for lån til fremskaffelse af *driftskapital* og til finansiering af rationaliseringsundersøgelser, opretholdes.

Lånenes afdragstid m. v.

Lånene til anlægsfinansiering – sammen med foranstående realkreditlån – skal kunne dække op til 90 % af anlægsfinansieringen. Låneordningen vil kunne kombineres med ydelsen af tilskud. I disse tilfælde bør statslånet reduceres tilsvarende, således at der *altid* stilles krav om en egenfinansiering på mindst 10 %.

Den maksimale løbetid for lån sættes til 20 år for faste anlæg; for finansiering af maskin- og inventranskaffelser fastsættes 10 år. Egnsudviklingsrådet har adgang til at fritage for afdrag i indtil 5 år fra lånets udbetaling.

Rentens højde fastsættes af handelsministeren, idet det forudsættes, at lån skal ydes til en i forhold til markedsrenten nedsat rente.

Øgede administrationsudgifter

Lovforslagets gennemførelse vil medføre en forøgelse af udgifterne til den statslige administration. – I bemærkningerne herom gøres der opmærksom på, at Direktoratet for Egnsudvikling i forvejen er underbemandet. Forøgelsen ventes dog at kunne begrænses til 3–4 akademiske medarbejdere og 2 assistenter. Den samlede forøgelse af de årlige udgifter skønnes at ville udgøre ca. 800.000 kr.

Det radikale Venstre støtter forslagens hovedsigte

Den radikale ordfører, *Erik Hansen*, kunne tilsige støtte til regeringens lovforslag. Erik Hansen sagde bl. a.: Jeg har med interesse studeret beretningen fra egnsudviklingsrådet; og kikker man på tallene der, vil man se, at der indtil nu er kommet 540 nye virksomheder med støtte gennem egnsudviklingslovgiv-

ningen. Men 540 virksomheder, som vel har skabt beskæftigelse til et antal medarbejdere på omkring 10.000, er ikke den eneste virkning af lovgivningen. I de egne, hvor disse virksomheder er etableret, har det skabt en fremgang, en aktivitet, som egnsudviklingslovgivningen i mange tilfælde alene har sat i gang.

Selv om disse resultater taler tydeligt for sig selv, kan man rejse det spørgsmål: Er disse resultater så tilstrækkelige, og kan vi føle, at de har været nok? I et blad, som i hvert fald står handelsministeren nær, dagbladet *Aktuelt* for den 2. marts 1972, står der med en overskrift: Hvis udviklingen fortsætter i Nordjylland, vil pensioniserne være i overtal i 1985. Der står videre, at i Aalborgområdet vil befolkningstallet stagnere i den kommende 15-års periode, og der vil være en decideret tilbagegang i befolkningstallet i Hobro, i Hjørring og i Frederikshavn.

Når man ser på, hvordan man her forudskikker begivenhederne, så må man nok sige, at det, man har haft hidtil, det har virket, det har givet resultater, men det har altså ikke været nok.

Erik Hansen sagde endvidere:

Egnsudviklingslovgivningen skal ikke alene være en lovgivning, der skaber beskæftigelse. Den skal fremfor alt forstærke den økonomiske aktivitet i de industrielt svage områder, og den skal også tilskynde erhvervslivet til at udnytte de samfundsmæssige reserver, som nu engang findes i egnsudviklingsområderne.

Den socialdemokratiske gruppes synspunkt

Lysholt Hansens anbefaling

Ved 1. behandling af forslaget udtalte Lysholt Hansen bl. a.

Hvis man ikke har prøvet at bo i et egnsudviklingsområde, har man nok lidt svært ved at forstå hele rækkevidden af egnsudviklingsbegrebet. Men for os, der tilbringer hverdagen i egnsudviklingsområderne, hvad enten det er i Nordjylland, Vestjylland, på Bornholm eller på Lolland-Falster, er det barske realiteter: Om stagnerende eller faldende folketal, om de unges flugt fra egnen på grund af manglende beskæftigelse i de fag, de er uddannet i, om ringe eller ingen erhvervsmæssig vækst, om deraf følgende længere arbejdsløshedsperioder. Der er også (i disse områder) realiteter om lavere lønninger for det arbejde, der kan opnås, end for tilsvarende arbejde andre steder i landet. Der er endvidere spørgsmålet om et liv i skurevogn fra mandag til fredag aften langt fra bopælen med deraf følgende savn, også for kone og børn, af et normalt familieliv.

Det er realiteter om forholdsmæssigt større skatter på grund af svinende folketal og lavere indtægtsgrundlag, – og det er realiteter om kommunalfolks indsats for at give disse egne de forhold, socialt, trafikmæssigt og menneskeligt, der kan gøre dem så attraktive, at den skæve udvikling kan vendes.

En balanceret samfundsudvikling

Jeg tror, at vi med dette forslag har chancer for at medvirke til en mere balanceret samfundsudvikling, selv om vi må være klar over, at forøgelse af industribeskæftigelsen i disse egne, hvis den skal nå sin fulde effekt, må følges op af statsinstitutionernes placering, af flere uddannelsessteder og bedre offentlig service i egnsudviklingsområderne.

Lysholt Hansen fremhævede det afgørende i, at det lokale erhvervs-

Nye vogntyper

13

liv nu ligestilles med udefra kommende virksomheder. For det andet anså han det for afgørende, at der fremtidig kan ydes støtte såvel til virksomhederne som til deres nøglepersoners udflytning. For det tredje fremhævede han, at de nye støtteformer bliver af den karakter, at de virker tiltrækkende på økonomisk stærke og måske også avancerede virksomheder, medens forholdet hidtil har været det, at egnsudviklingsstøtten har tilført områderne lavtlønsindustrier. Vigtigt er det også, at man som hovedprincip for ydelse af støtte fastholder rentabilitets- og overlevelsesniveauet.

Lysholt Hansen fremhævede endvidere, at man måske burde gå videre i bestræbelserne for incitament til udflytning af veletablerede virksomheder. Han mente, at for sådanne virksomheder ville en *fri afskrivning* på investeringer inden for de første 10 år have betydelig effekt.

De øvrige partiers standpunkt

Medens Venstre og konservative var noget forbeholdne med hensyn til at lade garantiordningen afløse af direkte statslån, kunne SF hilse denne ændring med tilfredshed.

Derimod erklærede den konservative ordfører, Ib Stetter, at så vidt han kunne skønne, er forslaget lige på kanten af, hvad *EF-traktaterne* tillader.

Hertil svarede handelsministeren, at regeringen er overbevist om, at forslagets samlede støtte er fuldt acceptabelt også i et kommende fællesmarked. – Han understregede, at Danmark både før og umiddelbart op til en tilslutning til fællesmarkedet har et behov for at bistå hinanden i at give erhvervslivet det bedst mulige konkurrencemæssige udgangspunkt.

Med nye bestillinger hos Scandia i Randers og hos Dansk Signal Industri vil DSB i de næste år gennemføre tilsvarende køreplansforbedringer for yderligere strækninger på Sjælland svarende til den, der fra sommeren 1973 sker på Kystbanen.

DSB har netop skrevet kontrakt med Vognfabrikken Scandia A/S i Randers om levering af yderligere 8 styrevogne, såkaldt litra Bns (II kl.) og 30 personvogne litra BN (også II kl.) for ca. 27 mio. kr.

I 1970 blev der bestilt 45 BN-vogne. De sidste af dem leveres i denne tid, og i sidste halvdel af i år leveres 22 Bns-styrevogne. I mellemperioden leverer Scandia 14 personvogne, litra An (I kl.), der skal benyttes sammen med Bn- og Bns-vognene. Endvidere har DSB nu hos Dansk Signal Industri A/S bestilt styrings- og kontroludstyr til de nævnte 8 Bns-styrevogne samt til 18 My-lokomotiver. Det bevirker, i forbindelse med tidligere bestillinger, at samtlige My-lokomotiver på Sjælland får det nye udstyr. Styringen er en såkaldt Multiplex-styring, hvor lokomotivet modtager impulser gennem to forbindelsesledninger fra styrevognen. Systemet er udviklet af L. M. Ericsson, Sverige, i snævert samarbejde med DSB.

De nye Vogntyper – Bn-vognene ses allerede i stort tal i daglig drift,

især på Kystbanen – skal efterhånden, som leverancerne sker, indsættes i styrevognstog i pendulkørsel. Det sker først på strækningerne Helsingør–Hillerød og Ballerup–Frederikssund og på strækningen København–Roskilde og derudover.

Den køreplan, der betyder udvidet kørsel på Kystbanen, sættes i kraft i sommeren 1973. Køreplanændringerne for de øvrige nævnte strækninger vil ske til efteråret 1973 og 1974/75.

Styrevognstogene giver en mere effektiv udnyttelse af trækraft og vogne, idet opholdene på endestationerne afkortes. Endvidere opnås der personale-besparelser, dels ved togenes særlige indretning med centralbetjent dørlukning m. v.

Med de nye køreplaner og indsættelse af det nye materiel, sker der en tiltrængt forøgelse af kapaciteten i bolig-arbejdssted-trafikken.

Det nye vognmateriel med kun 4 siddepladser på bredden på II kl., med forbedret ventilation og med nyt design, der efterhånden indføres, giver forøget komfort.

I forbindelse med den løbende modernisering af bane- og sikkerhedsanlæg tilstræbes der med denne samlede indsats en moderne, hurtig, sikker og bekvem befordring i den kollektive trafik.

E. Risbjerg Thomsen.

Pension og samordningsfradrag

Fra 1. april 1972 forhøjedes pensionerne med 1,86 pct. + 3 pct. dyrtidstillæg.

Herefter udgør:

Egenpensionens basisbeløb	kr. 147,60
Ægtefællepensionens basisbeløb	kr. 89,17
Børnepensionstillæg	kr. 3.305,65
Børnepension	kr. 6.611,30

Som grundlag for udregning af samordningsfradraget i tjenestemandspensioner benyttes folkepensionens fulde grundbeløb som fra 1. april 1972 er:

For ægtepar, når begge ægtefæller er berettigede	kr. 14.556
For enlige personer samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle er berettiget	kr. 9.660

Tjeneste- og lejeboligudvalget

Tjeneste- og lejeboligudvalget er nedsat ved generaldirektoratets skrivelse af 25.11.1969 med det formål at undersøge mulighederne for at reducere antallet af tjeneste- og lejeboliger, således at kun tjenesteboliger bibeholdes på længere sigt, medens lejeboligerne efterhånden afhændes.

Udvalget har følgende sammensætning:
formand:

ktc. P. Roland Christensen, vkt. medlemmer:

cing. B. Juul-Jensen, bkt. 1
tinsp. F. A. Dinesen, vkov.
tktl. E. Gundersen, tfkt.
tktl. K. Eitz Nielsen, rvskt.
tktl. O. H. Jensen, Jbf.
sekr. K. B. Knudsen, DLF.
hovedkas. Helge Hansen, DJF.
rgfm. J. Thisgaard Thomsen, DJF.

sekretær:

tktl. K. Grønkjær-Nielsen, vkt.

Tktl. O. H. Jensen, Jbf., indtrådte i udvalget den 17.11.1970, i stedet for ktc. G. Kragballe, pkt.

Antallet af boliger ved DSB udgør for tiden ca. 1800. Af disse er ca. 300 tjenesteboliger.

Ca. 220 tjenesteboliger og ca. 100 lejeboliger er beliggende i stationshovedbygninger m. fl., og vil ikke selvstændig kunne afhændes.

Udvalget har afstået fra at foretage en registrering af samtlige boliger med henblik på beslutning om bibeholdelse hhv. afhændelse.

Baggrunden herfor er, at tilvejebringelse af dette beslutningsgrundlag – for boligmassen som helhed – vil være meget tid- og arbejdskrævende for flere led i administrationen.

Udvalget finder, at den under 5.2. foreslåede successive vurdering

af de enkelte boliger vil være at foretrække

I 5-års perioden 1965–1970 har DSB afhændet ca. 250 boliger. Afhændelserne har dels været følgen af nedlæggelse af stationer og strækninger, dels ændringer i driftsforhold i øvrigt. Endvidere har de henstillinger, som tjeneste- og lejeboligudvalget af 1964 fremkom med i 1966 om under visse omstændigheder at overveje boligers afhændelse, været fulgt.

Udvalget har, jf. bilag 1, rettet henvendelse til SJ for at blive orienteret om denne styrelses målsætning i boligspørgsmålet. Det fremgår af besvarelsen bl. a., at tjenesteboligbegrebet allerede i 1962 blev ophævet ved SJ.

Kriterium for tjenestebolig

I henhold til lov nr. 291 af 18. juni 1969 § 14 tilknyttes tjenestebolig bestemte stillinger af hensyn til tjenesteplygtens udførelse, hvorved bl. a. forstås, at stillingsindehaverne har pligt til også uden for den egentlige tjenestetid at føre tilsyn.

Bortset fra ganske enkelte forhold – bl. a. stationschefers pligt til at inspicere stationsbestyreres tjenstgøring – er der ikke ved DSB givet regler for omfanget af tilsynspligten, hvis udførelse således i væsentlig grad beror på stillingsindehaverens skøn.

Udvalgets forslag

Der tillægges i almindelighed ikke længere det under 4.1. nævnte tilsyn, der udføres uden for den egentlige tjenestetid, en sådan værdi, at der er grundlag for at opretholde tilsynspligten i dens hidtidige omfang.

Et af kriterierne for bibeholdelse af tjenesteboliger ved DSB kan herefter vanskeligt siges at være opfyldt, og det foreslås derfor, at tje-

nesteboligerne nedlægges som sådanne.

En undtagelse fra denne hovedretningslinie bør dog gøres for så vidt angår eksisterende tjenesteboliger for stationsmestre. Begrundelsen herfor er, at netop denne personalekategori er udsat for stor omflyttelighed som følge af rationalisering, samt at boligudbuddet nær de mindre stationer almindeligvis ikke er særlig stort, hvorfor der bør sikres den lokale chef bolig på stedet.

Endvidere kan anføres, at DSB disse steder kan have en vis interesse i, at boligerne, der i de fleste tilfælde ligger i nær tilknytning til tjenestelokalerne, bebos af den lokale chef. Herved gives den pågældende større mulighed for at føre et vist tilsyn med stationsbygning m. v. også uden for den egentlige tjenestetid.

Lejemål om de tjenesteboliger, som i henhold til det foranstående foreslås nedlagt, fortsætter på de hidtidige vilkår, indtil de enten opsiges af lejerens eller ophører i forbindelse med stillingsafgang.

Herefter vil boliger, der er beliggende i bygninger, som DSB ikke kan eller ønsker at afhænde, blive søgt udlejet på lejeboligvilkår, såfremt DSB ikke har behov for eller ønske om, at boligen anvendes til andet formål.

En tjenestebolig, som overgår til udleje på lejeboligvilkår i forbindelse med hidtidige brugers afgang fra stillingen, tilbydes i første række den ny stillingsindehaver.

Det bemærkes i denne forbindelse, at lejesatsen for en lejebolig er 3 satser (trin) højere end for tilsvarende tjenestebolig.

Tjeneste- og lejeboligudvalget af 1964

Det af finansministeriet den 17.

juni 1964 nedsatte tjeneste- og leje-boligudvalg henstillede i betænkning om regulering af statens tjeneste- og lejeboligbidrag (1966), at det ved brugerskifte i de boliger, som manglede én eller flere af installationerne: indlagt vand, toilet eller gas, blev taget under overvejelse, om ikke det vil være muligt og økonomisk mere fordelagtigt for staten at afhænde de pågældende boliger. Endvidere henstillede udvalget, at det ved brugerskifte blev taget under overvejelse at afhænde de boliger, for hvilke de samlede udvendige vedligeholdelsesudgifter over en årrække har overskredet 30 % af boligbidragene. Forudsætningen var dog, at der ikke forelå ganske særlige begrundelser for boligens forbliven i statens eje.

Udvalgets forslag

Lejeboliger, som er beliggende i stationshovedbygninger m. fl. eller i huse, som matrikulært ikke vil kunne udskilles fra DSBs arealer, bør fortsat søges udlejet som lejeboliger, såfremt DSB ikke har behov for eller ønske om anvendelse af boligerne til andet formål.

For så vidt angår de øvrige lejeboliger foreslår udvalget, at disse fortsat udlejes under forudsætning af, at den vedligeholdelses- og installationsmæssige standard er forsvarlig, og at den enkelte bolig kan udvise økonomisk balance. Såfremt der ikke blandt tjenestemænd er interesse for at leje boligerne, bør disse dog sælges.

Undtagelse fra foranstående generelle regler bør gøres for:

- 1) boliger, som skønnes at kunne fremme bestræbelserne for en geografisk flytning af personale. Udvalget foreslår, at boliger i området øst for linien Kj-Ro-Fs-Hi-Hg bibeholdes i størst mulig udstrækning.

- 2) boliger, som er forbeholdt trafik ekspedienter – under forudsætning af stedlig normativmæssig baggrund.

Begrundelsen er den samme, som foran anført for bibeholdelse af tjenesteboliger for stationsmestre.

Udvalget henstiller, at der søges foretaget en vurdering af samtlige boliger med henblik på beslutning om fortsat udleje eller salg.

I øvrigt vurderes de enkelte boliger ved henvendelse fra lejer om køb og ved ledighed forinden opslag.

Boliger, som i henhold til det foranstående ønskes afhændet, kan sælges til de nuværende lejere til priser, som boliger af tilsvarende standard og beliggenhed handles til på stedet.

Såfremt en nuværende lejer ikke ønsker at købe boligen, eller enig om pris ikke kan opnås, fortsætter lejemålet.

Ved boligens ledighed søges salg foretaget.

Den af DSB hidtil fulgte procedure ved salg af aflagte huse er omtalt i bilag 5.

Udvalget henstiller, at DSB overvejer mulighederne for hurtigere afhændelse af husene, samt at der ved salg til ansatte ved DSB tilbydes rimelige økonomiske overtagesvilkår (f. eks. ved oprettelse af sælgerpantebreve).

Udvalget har ikke beskæftiget sig med spørgsmål i forbindelse med eksproprierede ejendomme, ligesom de særlige problemer, som er forbundet med eventuel afhændelse af flerfamiliehuse, ikke er specielt behandlet.

Det er udvalgets opfattelse, at udviklingen i løbet af kort tid vil løse de særlige problemer omkring friboliger og tjenesteboliger for bevogetningspersonale ved overkørsler.

1972 er det helt store jubilæumsår for Danmarks tog- og færgefart. Den 26. juni er det danske jernbaners 125 års dag, og Danske Statsbaner vil i den anledning ved en rullende udstilling i maj og juni måned vise jernbanernes udvikling gennem det lange spand af år.

Den 19. marts var det 100 år siden, den første jernbanefærge indledte færgefarten mellem Fredericia og Strib.

For at markere sidstnævnte begivenhed har jernbanemuseet foranstaltet en særudstilling i museets lokaler. Udstillingen viser færgefartens udvikling gennem tiderne, fra starten i 1872 med den ensporede færge D/F »LILLEBELT« og til de store færger vi kender i dag, indrettet efter tidens krav om stor befordringskapacitet og bedst mulige passagerbekvemmeligheder. Færefartens vanskeligheder under isforhold er ikke glemt. Der vises fotos af episoder fra såvel isbådstransporter som isbrydning ved hjælp af isbryderskibe.

Jernbanemuseet er endvidere så heldig at kunne vise en dejlig samling af marine-malerier med færgemotiver, og endelig er der jo museets mange færge/skibs modeller, samt andre maritime genstande at se på.

Udover det forannævnte viser museets øvrige udstillinger generelt sagt alt om jernbanevæsen gennem tiderne, og skal selvfølgelig også nævnes.

Det stigende antal besøgende viser, at jernbanemuseet har publikums interesse, og vi glæder os til en stor sæson også i år.

Adgangen er som bekendt gratis for alle, og alle er hjertelig velkomne. Jernbanemuseets adresse er uændret: Sølvgade 40, opg. F 5.

Åbent alle onsdage fra kl. 12 til 16 i tiden april-oktober (incl.).

De røde strømper i USA

16

Det amerikanske ugemagasin »TIME«, der i slutningen af tyverne begyndte med nogle få tusinde læsere og nu har 7 millioner over hele verden, har viet næsten et helt nummer på en undersøgelse af de realiteter, der ligger bag kvindernes »oprør«, som jo vedbliver at være en sensation i dagspressen.

Undersøgelsen er foretaget af kvinder, og resultaterne af den må derfor kunne siges ikke at være smittet af den maskuline privateresse, som lederne af rødstrømperne altid er parate til at pådutte argumenter, der ikke passer i deres kram.

Konklusionen af undersøgelsen opsummeres i den utvivlsomt rigtige slutning, at medens kun et meget ringe fåtal slutter aktivt op om »oprøret«, har dette dog en betydelig indflydelse også på de kvinder, der mere end halvvejs slutter sig til den gamle verdensorden med mand, børn og hjem, hvilket er rimeligt, for den absolutte tilfredshed med noget som helst er jo kun et udtryk for dorskhed.

Imidlertid bringer undersøgelserne interessante betragtninger for dagen. F. eks. viser det sig, at den højt besungne P-pille, der skulle give kvinden erotisk frihed og berolige hendes angst for uønsket graviditet, tværtimod hos mange har

afstedkommet ængstelse og spekulationer i helt andre retninger.

Nogle er absolut modstandere af at bruge den af den grund, at de ikke vil risikere, at mænd skal tro, de er på jagt efter en mand. De vil heller ikke udsættes for, at en mand skal indlade sig med dem for at få et erotisk behov tilfredsstillet uden i øvrigt at have nogen anden følelse for dem.

Dertil kommer, at lægevidenskabens undertiden finder ud af, at P-piller kan afstedkomme hovedpine, blodpropper og hormonforstyrrelser i det hele taget. Endelig nægter mange at bruge piller af religiøse årsager, og trods den kvindelige »frigørelse« gennem de mange moderne preventive midler stiger såvel fødsler uden for ægteskab og som forladte mødre i solid takt med opfindelserne.

Også inden for »privatsekretærernes« række er der mange oprørere, og de har formeret deres egen organisation. Den påpeger, at deres chefer meget ofte bare leverer dem en idé uden selv at kende virkningerne af denne idé, i forretning eller samfund, hvis den føres ud i virkeligheden. Det overlader han blankt til sekretæren at finde ud af, men hun får stadig væk kun en brøkdel af den gage, direktøren selv oppebærer uden at gøre noget reelt arbejde.

Endvidere er det ikke et ukendt fænomen, at sekretærer bliver udsat for flirt fra chefens side og risikerer at miste deres stilling, hvis de viser sig uvillige til at gå med på spøg.

Da et skrivemaskinefirma averterede en skrivemaskine, der automatisk kunne forhindre åndsfraværende sekretærer i fejlskrivninger, demonstrerede en fraktion af sekretærsammenslutningen mod firmaet, og da et andet firma inviterede til

en forretningsfest, hvor de kvindelige medarbejdere skulle være iført »hot pants« og vise »varen frem«, så mødte chefens privatsekretær op i lange bukser og forærede i stedet sin chef et par »hot pants«.

De kvinder, der har sørget for at få en uddannelse som jurister, læger, økonomer etc., og som enten lever i et ægteskab eller er fraskilte, giver alle udtryk for, at kvinder ganske givet misbruges som »bydreng« på kontorer, hvor de er engagerede som kontorister, og også underbetales i forhold til mænd, der udfører samme arbejde. Men de indrømmer naturligvis blankt, at kvinderne må bevise, de kan varetage de samme funktioner i samfundet som mændene, før de med nogen vægt kan forlange at blive ligestillede. Mange af denne kategori leder millionfirmaer og har mange mænd under sig.

Bogforlagene har naturligvis ikke været længe om at opdage det marked »revolutionen« medførte, og der er udgivet hundreder af bøger om spørgsmålet skrevet af forbitrede kvinder. En går endog så vidt at påstå, at der ikke er nogen anatomisk forskel på de to køn. Lægevidenskaben vil snart kunne befrugte kvindens æg uden på hendes mave og derved fri hende for svangerskabsperioden og den smertefulde fødsel. En kvindelig anmelder af bogen bemærker dog, at der ikke synes at være nogen grænse for tabelighederne.

En anden forkæmper er mere fornuftig og påpeger, at når kvindens erotiske pubertet indtræder, tænker hun kun på pudder og moder for at præsentere sig på »markedet« i stedet for at uddanne sig til en uafhængighed. Hun har skrevet 349 tryksider om spørgsmålet og giver kvinden »lak«. De er dumme og uvidende, siger hun.



Germaine Greer
der har »lak«
i pennen.

Bavianen

Man møder på sit job – kommer op på skabsgangen, sikken trykket stemning man møder! Inde på stuen er der også stille. Så lyder en stemme, har I set den? Hvem? Mxeren der er malet om. Jeg vil ikke køre med den! siger en. Jeg søger over på Elektrikerne, siger en anden! Jeg kører prøvetog med en Mx til Roskilde, og teknikerne om bord siger: I dag bliver vi da heldigvis ikke til grin, det blev vi i går, folk pegede fingre ad os. BAVIANEN kalder de den! Andre siger noget om et forkølet stykke kul, hvem har set et stykke kul med rød næse? Rudolf med den røde tuj... ak ja, sådan kan man blive ved, og nu også en Mz. Man forfalder faktisk til melankoli! Nyt design, siger man, jamen *hvorfor* anvender man så almindelig dansk standard *blokskrift* til DSB navnet? Det ser da trist ud, hvorfor ikke gå fremskridtets vej og lave noget virkelig smart, en designer, han eller hun skulle jo gerne se fremad, i stedet for tilbage. Vort kønne *Vingehjul* bliver meget, gentager *meget* vanskeligt at finde afløser for, mærk jer det! Derfor bliver det nemlig *hovedbrud*! Den røde farve lige afskåret bag førerrumsdør, trist, kunne man dog ikke have lavet noget skråt, eller nogle fartlinier. Nej, jeg kan ikke mere – for gråd – tak for optagelsen.

Ole.

Vi er helt enige med indsenderen. Foreningen har gjort DSB opmærksom på, at denne bemaling forekommer uheldig.

Sand i samarbejdsmaskineriet

Fra afdelingschef E. Rolsted Jensen har redaktionen modtaget følgende indlæg.

I en artikel i DLT af 10. april 1972 har hr. S. Juul Madsen givet udtryk for utilfredshed med det forhold, at

Arbejde og fællesskab

Vort samfund er indrettet således, at arbejdet og arbejdspladsen indtager en meget fremtrædende stilling i vort liv, og udover det enkle, men naturligvis nødvendige at tjene

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

lokomotivførere i 13. lønramme, som i længere tid har udført funktion i 17. lønramme, ikke forfremmes. For meget sand i samarbejdsmaskineriet tillægges skylden herfor.

Artiklen giver mig anledning til følgende kommentar:

Det er rigtigt, at der rundt om i landet udføres langvarige funktioner i større omfang end ønskeligt (i alt 9 mand i mere end 3 år og 14 i mere end 2 år), men det er ikke rigtigt, at grunden til, at der ikke rådes bod på situationen, skal søges i manglende samarbejdsvilje fra administrations side. Der er tværtimod ved flere lejligheder overfor DLF's forhandlere givet udtryk for, at DSB gerne ser disse langvarige funktioner »legaliseret« ved oprettelse af nye stillinger i 17. lønramme, når grundlaget er i orden.

DSB's positive indstilling er senest fulgt op ved, at generaldirektoratet den 1. september 1971 i forbindelse med finanslov for 1972/73 stillede forslag om omklassificering af 40 stillinger som lokomotivfører fra 13. til 17. lønramme.

Økonomi- og budgetministeriet kunne imidlertid ikke umiddelbart tage stilling til forslaget og udbad sig derfor en mere detaljeret redegørelse, som blev udarbejdet og afgivet herfra i marts 1972.

Endnu er der ikke modtaget svar fra ministeriet.

penge, giver det daglige arbejde for mange et indhold i tilværelsen, der også rækker ind i fritiden. Ikke alene får man dagligt oplevelser og impulser, men man skaber sig også en række menneskelige kontakter med kollegaerne, som er af største værdi for ens hele tilværelse.

Rammes man af blindhed, er en af de første følger, at man må forlade denne vigtige del af det daglige liv, og mange vender desværre aldrig tilbage til en arbejdsplads, idet blindhed nu om stunder ofte er kombineret med andre alvorlige lidelser.

For den blinde er det at være aktiv på en arbejdsplads måske af endnu større betydning end for den seende, og Dansk Blindesamfund har derfor altid set det som en af de fornemste opgaver at medvirke til blindes placering i arbejdslivet.

Dansk Blindesamfund skabte forudsætningerne for blindes beskæftigelse i industrien, tog initiativet til uddannelse af blinde telefonister, blinde programmører og blinde mørkekammerassistenter, og udviklingen er naturligvis ikke standset med det. Vi forsøger fortsat at finde nye muligheder for beskæftigelse, nye arbejdspladser, som kan tilfredsstille de individuelle ønsker, som blinde naturligvis ligesom alle andre har.

Dette arbejde forudsætter naturligvis, at vi har penge til undersøgelser og eksperimenter, og gennem de årlige Solgaveindsamlinger har vore seende medborgere ydet deres bidrag til arbejdet.

Vi håber, at Solgaveindsamlingen 1972 må bidrage yderligere til fremgang, således at Deres Solgave kan hjælpe blinde til at hjælpe sig selv.

Solgaveindsamlingen har giro 337.

Svend Jensen.

PERSONALIA

Forfremmelse til lokomotivfører (17. lrm.) efter ansøgning pr. 1-3-1972

Lkf. (13. lrm.) J. C. R. Petersen, ddt Hg i ddt Hg.

Forfremmelse til lokomotivfører (17. lrm.) efter ansøgning pr. 1-4-1972

Lokomotivførerne (13. lrm.):
E. J. Svensson, ddt Gb i ddt Rf.
Ove Nielsen, ddt Gb Fa i ddt Fa.
E. T. Svendsen, ddt Ab i ddt Ab.

Forfremmelse til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1-3-1972

Lkf. (13. lrm.) N. J. Andersen (Ferslev), ddt Gb i ddt Gb.

Overgået til anden stilling efter ansøgning pr. 1-3-1972

Lkf. (13. lrm.) K. A. Bagger, ddt Hg, tg (9 lrm.) i Ako.

Overgået til anden stilling efter ansøgning pr. 1-4-1972

Lokomotivførerne (13. lrm.):
P. Sjøgren, ddt Gb, lkf (L-afl) (13. lrm.) ddt Hgl.
E. J. Sørensen, ddt Hgl, lkf (L-afl) (13. lrm.) ddt Hgl.
O. A. Hansen, ddt Hgl, lkf (L-afl) (13. lrm.) ddt Hgl.

Forflyttet efter ansøgning pr. 1-4-1972

Lokomotivførerne (17. lrm.):
F. B. Jensen, ddt Fa i ddt Ar.
K. Halse, ddt Fa i ddt Ng.

Forflyttet efter ansøgning pr. 1-4-1972

Lokomotivførerne (13. lrm.):
I. Petersen, ddt Kh i ddt Gb.
O. Hansen, ddt i Gb i ddt Hgl.
T. P. Nielsen, ddt i ddt Hgl.

Byttet tjenestested efter ansøgning pr. 1-4-1972

Lokomotivassistenterne (10. lrm.):
E. Leary, ddt Kh i ddt Gb.
L. T. Larsen, ddt Gb i ddt Kh.

Forflyttet efter ansøgning pr. 1-4-1972

Lokomotivassistenterne (10. lrm.):
J. Rasmussen (Falster), ddt Gb i ddt Kh.
O. K. B. Jensen, ddt Gb i ddt Hgl.

Navnændring pr. 2-2-1972

Lkf. (13. lrm.) H. O. B. Jensen, ddt Pa til H. O. Buus.

Afsked efter ansøgning pr. 31-5-1972

Lkf. (13. lrm.) S. S. Eriksen, ddt Gb.

Afsked pr. 30-4-1972

Lkf. (17. lrm.) G. O. Larsen, ddt Fa. gr. svagelighed m/ pension.

Afsked pr. 31-5-1972

Lokomotivførerne (17. lrm.):
T. Lorentzen, ddt Str, gr. svagelighed m/ pension.
T. Thomsen, ddt Fa, gr. svagelighed m/ pension.

Fortjenstmedalje

Lkf. (17. lrm.) E. Grandt, ddt Gb, er tildelt FM 2 den 25-2-1972.

Lkf. (17. lrm.) P. Guldager, ddt Gb, er tildelt FM 2 den 25-2-1972.

Dødsfald

Pens. lokomotivfører C. A. Olsen, Kalundborg er afgået ved døden den 29-3-1972.

Opmærksomhed frabedes

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. K. Schrøder,
lokomotivfører, Århus.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

K. Halse,
lokomotivfører, Nyborg.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. H. Andersen,
lokomotivfører, Struer.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

J. C. R. Pedersen,
lokomotivfører, Helsingør.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

C. C. I. Nielsen,
lokomotivfører, Helgoland.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. K. Madsen,
lokomotivfører, Struer.

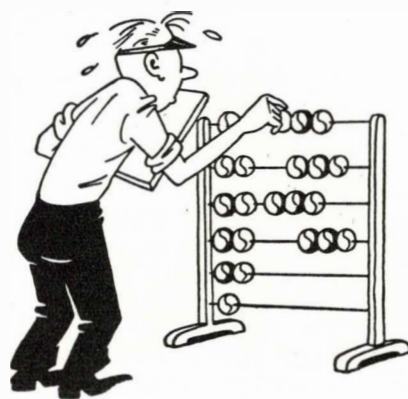
Foreningen af Pensionister ved DSB

afholder generalforsamling på Folkets Hus, Enghave Plads, København, den 7. juni 1972 kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1. Generalforsamlingen åbnes.
2. Valg af dirigent, sekretær og stemmetællede.
3. Protokol og beretning.

4. Regnskab fra 1. april 1971-31. marts 1972.
5. Indkomne forslag.
6. Forslag fra bestyrelsen.
7. Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer.
8. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen.
9. Valg af 1 revisor og 2 revisorsuppleanter, nuværende revisor Arne Rasmussen, Ch.
10. Eventuelt.
11. Afslutning.

Bestyrelsen.



ARBEJDERNES LANDSBANK

Kunde-demokrati i Landsbanken

Tanker om at åbne adgang for bankens kunder til generalforsamlingen. – Interessante betragtninger i beretningen om samfundets økonomi.

Formanden for Arbejdernes Landsbanks bestyrelse, forbundsformand Hans Rasmussen, formulerede i sin beretning til generalforsamlingen den 22. marts en spændende ny tanke: At man – når den nye bank- og sparekasselov tillader det – åbner adgang for, at bankens kunder i bredeste forstand tegner andele i banken, og at de

kunder, som på denne måde tegner ansvarlig indskudskapital i banken, også sikres stemmeret på bankens generalforsamlinger på linie med de faste aktionærer.

Arbejdernes Landsbank er en demokratisk bank, og har altid været det. Ingen tvivl om det. Den har fra starten været baseret på, at ingen enkeltperson, men kun organisationer med tilknytning til arbejderbevægelsen kunne være aktionær i banken. Landsbanken har således fra starten været holdt fri af enhver privat, personlig spekulation. Hidtil har bankens aktionærer, og det vil først og fremmest sige fagbevægelsens mange led, sikret den fornødne kapitaltilvækst, og alt tyder på, at den fortsat vil gøre det. Men i takt med den megen tale om nærdemokrati i samfundet rejser sig naturligvis spørgsmålet om de almindelige bankkunders indflydelse på deres bank.

Det er disse tanker, Landsbankens bestyrelse med generalforsamlingens tilslutning vil konkretisere. Hans Rasmussen sagde herom:

– Gennem en sådan ordning vil vi kunne forøge vor banks særlige demokratiske islæt, som sikrer, at banken altid står for opfyldelse af sit formål: at tjene arbejderbevægelsens enkelte medlemmer og dens organisationer.

Personalet også med.

Demokratiet i banken fik også på anden måde sit særlige afsnit i bankformandens beretning. I nogle år har bankpersonalets tillidsrepræsentanter haft adgang til bankens repræsentantskabsmøder. Nu indstilles det til generalforsamlingen, at der i bankens virksomhedsnavn bliver truffet aftale med personalet om, at sådan deltagelse i repræsentantskabsmøderne kan ske med både tale- og stemmeret.

Private indskud voksede

Af bestyrelsens beretning til generalforsamlingen fremgik i øvrigt, at de almindelige stramme økonomiske politik, som har været ført i samfundet igennem 1971, også har påvirket banken. Men skønt indskudene – ikke mindst på grund af den øgede ledighed med deraf følgende arbejdsløshedskassetræk på banken – faldt med 63 mill. kr., kunne bankens likviditet alligevel klare et forøget udlån på 26 mill. kr. En vis modgående strømning har man også noteret: Samtidig med, at arbejdsløshedskasserne måtte trække penge ud, steg de egentlig private kunders indskud i banken med 35 pct., og de har naturligvis bødet på virkningerne af den øvrige nedgang.

Stor opgave både i og uden for EF

Hans Rasmussen fremsatte nogle almene samfundsøkonomiske betragtninger: – Efterhånden som drøftelserne og vurderingen af Danmarks stilling til et ændret markedsområde har taget fart, er det af væsentlig betydning, at det står den danske befolkning klart, at uanset Danmarks indpasning i EF eller ikke, så har vi oparbejdet et valutaunderskud på omkring 20 milliarder kroner, som det er en opgave for den danske befolkning selv at løse.

Og Hans Rasmussen fortsatte: – Utvivlsomt vil dansk landbrugs eksportindtægter stige ved tilslutning til EF og dermed give en lettelse. Men selve hovedproblemet – med henblik på at bringe økonomisk balance og få afskrevet gælden – må også i denne situation løses ved en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af vor økonomiske politik, hvilket kun kan realiseres gennem medvirken fra dansk arbejderbevægelses side.

Bankformanden understregede dog i denne forbindelse kraftigt, at tilrettelæggelsen af en ny økonomisk politik må »være præget af et stærkt socialt hensyn til de økonomisk dårligst stillede grupper i vort samfund, da ingen bør tillade, at den sociale balance bringes ud af ligevægt«. Han fandt det vigtigt, at det nyetablerede kapitalmarkedsråd kan sikre, at erhvervslivet – specielt den del, som er udsat for hård konkurrence fra udlandet – får tilført tilstrækkelig kapital, så en fortsat vækst i valutaindtjeningen kan sikres.

Hans Rasmussen opfordrede til at fremme opsparingslysten i samfundet, men understregede i samme åndedrag, at det »må være regeringens pligt at bringe spekulatjonen med landets sparsomme midler til ophør. – Det kan ikke være rigtigt, at der i en samfundsorden, hvor det gælder helhedens interesser, er enkelte borgere og selskaber, som kan tillade sig fordele, ikke mindst i kraft af brist i skattelovgivningen.«

Nyt system for boligfinansiering

Fra bankberetningens generelle del skal i øvrigt nævnes, at Landsbankens formand satte et spørgsmålstegn ved hensigtsmæssigheden i vort nuværende system for finansiering af boligbyggeri:

– Det kan forekomme urimeligt, at to i øvrigt ens ejendomme skal have forskellig leje mange år fremover, blot fordi den ene ejendom blev færdig en måned efter den anden – og fik solgt sine obligationer til en lavere kurs end den anden. Det burde overvejes, om man ikke kunne gå over til et andet system, så lejen afspejler udviklingen i markedsrenten fremover, og ikke blot renten den dag, byggeriet blev færdigt.

DAMERNE'S DAG

114 LOKUMOTIVE
SVEND JØRGENSEN
BLICHERSVEJ 3-1 TH
269 HELSINGØR

20

Den sidste femmer . . .

Så tog København afsked med sin sidste sporvogn, linie 5. Muligvis til glæde for dem, der havde bopæl ud til skinnerne, for hjulene kunne skingre slemt i svingene – men også til sorg og vemod for de mange, der syntes at sporvognen hørte til i bybilledet og simpelthen var dejlige at køre med.

De gamle modeller af linie 5 bliver sendt til ophugning eller rettere, det der er tilbage af dem, for souvenir-jægerne har haft travlt. »Düsseldorferne« bliver sendt til Cairo, hvor nye stoppesteder venter dem.

Det er næsten 110 år siden den første sporvogn trillede igennem staden, nær-

mere betegnet fra Trommesalen til Frederiksberg Runddel. Der var plads til 18 passagerer inde i vognen. Et tilsvarende antal kunne finde plads på første etage – i fri luft med automatisk klimaanlæg.

Det betaler sig

altid at være god ved sit tøj. Her ved overgangen til den varme (forhåbentlig da) sommer skal garderoben kigges efter i sømmene – medmindre De er ved at gå over til det avancerede »brug-og-smid-væk-system«.

Mere gedigne kjoler og dragter kan heldigvis tåle at blive set i sollys mange somre i træk, specielt når de bliver behandlet godt.

Det er god latin at fjerne pletter lige så hurtigt, som de opstår. Pletter, der har overvintret på tøjet, er ikke altid nemme at fjerne.

Det samme gælder rustpletter, som tilmed kan opstå, hvis tøjet ikke har hængt et tørt sted med god ventilation. De opstår i reglen under knapper med metalbund, omkring tryklåse eller brocher (der selvfølgelig burde have været taget af sidste efterår). Rustpletter ser triste ud får desuden stoffet til at mørne hurtigt.

På hvidt eller kogeægte kulørt bomuld kan pletterne fjernes med citronsyre (evt. oxalsyre), der fås på apoteket eller hos materialisten. Tøjet lægges i blød i en fortynding på 100 g pr. 10 liter kogende vand. Anvend en plasticspand og lad tøjet ligge i en ½ time. Bagefter skal der skylles grundigt. På andre stoffer anbefales brug af rustfjerningspasta (ved enkelte pletter) eller citronsyre, efter at man har foretaget en farveprøve på en indvendig søm.

Hvis De er overfølsom

overfor de almindelige antiperspiranter og deodoranter, der normalt indeholder stoffet hexaklorofen, kan De muligvis have glæde af at prøve en ny roll-on antiperspirant (standser fugt), der samtidig er deodorant (fjerner lugt). Den hedder Mum 21 Sophisticated, og prisen er kr. 14,85. Den er ekstra hurtigtørrende og indeholder ikke hexaklorofen.



Briller er forlængst blevet genstand for stor interesse fra designer-side, hvilket har givet sig udtryk i både elegante, fantasifulde og groteske brillestel: Selv modehuset Chr. Dior i Paris er begyndt at levere brillestel med et diskret lille C.D. på brillestængerne. Fås også her i landet i førende optiker-forretninger og i et prislag varierende fra ca. 235 kr. til 250 kr.



At gå med briller er ingen hindring for at benytte øjen-kosmetik – tværtimod kan man tillade sig et lille strøg ekstra. Resultatet indrammes på det nydeligste af et snart brillestel, hvis farve gerne må passe til øjenskyggens. Ovenpå skyggen kan man lægge et strøg med en glansstift for at forhøje effekten, men så kommer der også glimt i brilleglassene.